Zaitzev, P. 1906. Notizen über Wasserkäfer (Coleoptera aquatica). XXI–XXX. — Russk. ent. Obozr. 6:170–175.
Zaitzev, P. 1908. Beitrag zur Kenntnis der Wasserkäfer von Chinesisch-Centralasien. — Ezheg. Zool. Mus. 13:417–426.
Zaitzev, P. 1910. Beiträge zur Kenntnis der Wasserkäfer des Ostens von Nordsibirien. Haliplidae, Dytiscidae, Gyrinidae, Hydrophilidae, Georyssidae, Dryopidae u. Heteroceridae. — Zap. Imp. Akad. Nauk. (8) 18(9):11–52 + pl. 1B.
Zaitzev, P. 1913. Neue kaukasische Wasserkäfer. I. — Mitt. Kaukas. Mus. 7:195–199.
Zaitzev, F. A. 1927. Plavuntsi Kavkaza (Coleoptera, Dytiscidae). — Raboti Severo-Kavkaz. Gidrobiol. Stantsii 2(1):1–42.
Zaitzev, F. A. 1953. Nasekomye zhestkokrylye. Plavuntsovye i vertyachki. — Fauna SSSR 58:1–376.
Zimmermann, A. 1919. Die Schwimmkäfer des Deutschen Entomologischen Museums in Berlin-Dahlem. — Arch. Naturgesch. 83(1917):68–249.
Zimmermann, A. 1928. Neuer Beitrag zur Kenntnis der Schwimmkäfer. — Wien. ent. Z. 44:165–187.
Zimmermann, A. 1934. Monographie der paläarktischen Dytiscidae. V. Colymbetinae (1. Teil). — Koleopt. Rdschau 20:138–214.
Zimmermann, A. & Gschwendtner, L. 1935. Monographie der paläarktischen Dytiscidae. VI. Colymbetinae (2. Teil). — Koleopt. Rdschau 21:61–92.

Sammanfattning

En undersökning av material av flera dåligt kända östpalearktiska arter av dykarsläktet *Agabus* har resulterat i flera nya synonymer. *Agabus inexspectatus* sp. n. beskrivs från Sibirien. Viktiga karaktärer presenteras för flera arter och lektotyper utses. Bestämningsnycklar ges för *A. labiatus*-gruppens alla arter och *A. confinis*-gruppens palearktiska arter.

Entomologica Fennica

Chefsredaktör: Antti Jansson, Zoologiska museet, N. Järnvägsgatan 13, SF—00100 Helsingfors.
Prenumeration: via någon av Finlands entomologiska föreningar eller Akademiska bokhandeln, Box 128, SF—00101 Helsingfors; pris 120 FIM med 50% medlemsrabatt.
Utgivning: fyra häften per år. ISSN 0785—8760.

De tre välkända finländska entomologitidskrifterna Acta Entomologica Fennica, Annales Entomologici Fennici och Notulae Entomologicae har alla nyligen avslutats. Istället har under 1990 den nya tidskriften Entomologica Fennica sett dagens ljus. Tanken är att Entomologica Fennica ersätter Annales och Notulae, medan de mer omfattande arbeten som tidigare gått till Acta Entomologica i framtiden får utrymme i Acta Zoologica Fennica. Denna omstrukturering har framtvingats av de bidragsgivande myndigheterna vilka endast vill stödja en finländsk internationell entomologisk tidskrift.

Ett mer formellt problem med en ny tidskrift är hur namnet skall förkortas i en referenslista. Förkortningen Entomol. Fennica som används i tidskriften godkänns sannolikt inte som giltig i Ent. scand., där man nog vill ha det till Ent. fenn. Här skulle man gärna vilja se en samordning.

Det första häftet av Ent. fenn. som utkom 26 juni 1990 liknar till innehållet helt Annales, men ett avsnitt med notiser om nordisk faunistik utlovas ingå i varje årgång. Uppsatserna i det första häftet behandlar taxonomi och faunistik, men enligt omslaget ingår även ekologi och beteende i tidskriftens ämnesval. Alla bidrag utom ett behandlar utomeuropeisk fauna, och det närmaste Finland man kommer är en ny fjärilsart från Lettland. Uppsatserna i häfte 2 behandlar dock nästan alla den inhemska faunan.

Det framgår inte klart vilka som får publicera i tidskriften. Enligt omslaget är Ent. fenn. ett forum för främst finländska och nordiska entomologer, och i Antti Janssons presentation sägs att helst någon av författarna skall vara från Finland eller att uppsatsen skall behandla den inhemska faunan. Tydligen tar man inte så hårt på detta då i första häftet Disneys tre uppsatser endast behandlar mer exotiska djur — såvitt jag kan se utan anknytning till Finland.

Jag hoppas verkligen att Ent. fenn. kommer att hållas öppen för alla nordiska entomologer och att vi på detta sätt kan få något av en ersättning till vad Ent. scand. från början var. Den breda entomologiska inriktningen talar för detta.

Ent. fenn. har fått en högkvalitativ utformning som visar hur långt man idag kan nå med s k desktop publishing. Författarinstruktionerna vittnar om ordbehandlingens frammarsch. Välpreparerade manuskript som skickas in på diskett kan ges en mycket snabb behandling. Ibland kanske t o m för snabb vilket de krumelurer som satts istället för han- och hontecken i Disneys uppsatser vittnar om.

Vi hälsar den blåvita Entomologica Fennica välkommen i den nordiska tidskriftsfloran tillägnad insekter, samtidigt som vi med saknad tar farväl av de avslutade serierna.

Red.

Recension

Huber, F., Moore, T. E. & Loher, W. (red.). 1990 (1989). *Cricket Behaviour and Neurobiology.* Cornell University Press, Ithaca. 578 sidor, 190 svartvita textfigurer, 14 tabeller. Format: 15×23 cm. Inbunden, ISBN 0–814–2272–8, pris 71:50 USD.

Fabelns syrsa tänkte blott på att spela ljuv musik hela sommaren medan de andra djuren arbetade och kämpade för att förbereda sig för den annalkande vintern. Emellertid har den "biologiska syrsan" faktiskt åtskilligt mer att "tänka på" än enbart att musicera. Huber, Moore och Loher har lyckats samla dagens forskningselit vad gäller syrsornas biologi och presenterat materialet i ovan nämnda bok.

Boken är uppdelad i 15 kapitel, författade av 25 personer. Först ges en allmän presentation av syrsorna, omfattande: livshistoria, evolution, utveckling, livscykler, spridning och migration, habitatval, födoval, parning, naturliga fiender och försvar mot dessa, samt ekonomisk betydelse. De två följande kapitlen behandlar reproduktionsbeteende, bl a uppsökande av och konkurrens om partner, parning, äggläggning, påverkan av omvärldsfaktorer och biologiska rytmer. Struktur och funktion hos det endokrina systemet och dess hormoner beskrivs därefter. Synen och dess hjälp vid orientering tas därefter upp, liksom de inblandade organens struktur och fysiologi. Sinnesorganen för vibration och mekanoreceptorer, deras fysiologi och roll för beteendet diskuteras därefter. Syrsornas sång ägnas inte mindre än fem kapitel. Ljudalstringen beskrivs både ur fysikalisk och biofysikalisk synvinkel, sången tas upp på neurofysiologisk nivå, och ljudkommunikationens för- och nackdelar tas upp på det rent biologiska planet. Som en naturlig fortsättning beskrivs hörselorganens anatomi, aktivitet och funktion, samt verkan på det centrala nervsystemet. Slutligen, som en allmän sammanfattning, skisseras några perspektiv för framtida forskningsprojekt. Boken innehåller förklaringar av allmänna termer och den speciella terminologi som används för att beskriva sången, totalt förklaras ca 190 uttryck. Referenslistan innehåller omkring 1200 arbeten.

Som redan framgått spänner boken över en mycket stor del av biologin, varför man kanske inte ska förvänta sig att begripa allt omedelbart då alla inriktningar har sina egna fackuttryck. Dock skall detta inte tolkas som negativ kritik, utan snarare tvärtom — syrsan har här behandlats på ett mycket allsidigt sätt. Detta gör att läsare med olika bakgrund kan ha intresse av boken och förhoppningsvis få uppslag till nya idéer. Sammanfattningsvis, en trevlig liten bok med ett acceptabelt pris.

Ulf Carlberg